



סיכומי הדינים העולים מנסקנת הגמרא בדף היומי

גיטין דף צ' למסקנא

דף צ' ע"א

א. לבית שמאי לא יגרש אדם את אשתו אלא אם מצא בה דבר ערוה, שנאמר 'ערות'. ולבית הלל אפילו הקדיחה תבשילו, שנאמר 'דבר'. ולרבי עקיבא אפילו מצא אחרת נאה הימנה, שנאמר אם לא תמצא חן בעיניו.

ב. לבית הלל נאמר 'ערות' ללמד שגם היוצאת משום ערוה תינשא לאחר. לבית שמאי נאמר 'דבר' ללמד שעל פי שני עדים יקום דבר כממון. ובית הלל דרשוהו ממה שנאמר 'ערות דבר' ולא 'או ערוה או דבר'.

ג. כי משמש בארבע לשונות, אי – אם, דילמא – שמא, אלא, דהא – כי.

ד. 'כי מצא בה ערות דבר', לבית שמאי ובית הלל הוא לשון דהא, ולרבי עקיבא לשון אם.

ה. לא מצא בה לא ערוה ולא דבר, וגירשה, מגורשת גם לבית הלל. שרק לענין אונס אמרה תורה כל ימיו ב'עמוד והחזר' הוא.

ו. אם לבו לגרשה, ויושבת תחתיו ומשמשתו, קורין בו 'אל תחרש על רעך רעה והוא יושב לבטח אתך'.

ז. כשם שהדעות במאכל כך דעות בנשים, יש אדם שזבוב נופל לכוסו וזורקו ואינו שותהו, שנועל בפני אשתו שלא תדבר עם אדם ויוצא, ומדה שאינה הוגנת היא. יש אדם שזבוב נופל לכוסו וזורקו ושותהו, וזו היא מדת כל אדם, שמדברת עם אחיה וקרוביה ומניחה. יש אדם שזבוב נופל לתוך תמחוי מוצצו ואוכלו, זו היא מדת אדם רע שרואה את אשתו יוצאה וראשה פרוע וטווה בשוק, ופרומה משני צדדיה, ורוחצת במקום שבני אדם רוחצין, וזו מצוה מן התורה לגרשה.



סיכומי הדינים העולים ממשקנת הגמרא בדף היומי

דף ע"ב

- א. והלכה והיתה לאיש אחר, הכתוב קראו אחר, שאין זה בן זוגו לראשון, זה הוציא רשעה מביתו וזה הכניסה. זכה שני, שלחה, שנאמר ושנאה האיש האחרון. ואם לאו קוברתו, שנאמר או כי ימות.
- ב. בזוג ראשון, שנאוי המשלח. ובזוג שני, אם שנאתה שלח.
- ג. כל המגרש אשתו ראשונה אפילו מזבח מוריד עליו דמעות.

הדרן עלך המגרש
וסליקא לן מסכת גיטין למסקנא

למנוח

אומדן יקר!

דווח לנו על תיקון טעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכתובת: 7600235@gmail.com

אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו. להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@etrog.net.il